

նահանգապետը, սենատոր Կուզմինսկին իրանց հետևորդներով, հայ, ռուս և մանմեդական հոգևորականութիւնը և այլն:

Վեհ. Հայրապետի կողմից ընդառաջել էր Շահին Բագուի գործակալ տ. Զաւէն վարդապետը, որ մի ճառով շնորհաւորեց Նորին մեծութեան գալուստը ամենայն Հայոց Վեհ. կաթողիկոսի և Հայ ժողովրդի կողմից, ջերմ շնորհակալութիւն յայտնեց նորա ողորմածութեան և մարդասիրութեան ու այն հովանաւորութեան համար, որ ունի դէպի իւր հպատակ հայերը և յոյս յայտնեց, որ Նորին Մեծութեան շնորհաբեր գալուստը կ'ովկաս խաղաղութիւն կբերէ երկրին վշտալի իրականութեան:

Այնուհետև ներկայացաւ Բագուի հայերի մի մեծ պատգամաւորութիւն, որոնցից պ. Ս. Թաղիանոսեանը նոյնպիսի բարեմաղթութիւններով ողջունեց Իրանի պետի ժամանումը մեր կողմերը:

Շահը մեծ մարդասիրութեամբ շնորհակալութիւն յայտնեց հայութեան ներկայացուցիչներին, ասելով, թէ ինքը միշտ սիրել է իւր հաւատարիմ հայ ժողովուրդը և երբէք խտրութիւն չէ արել նոցա և իւր հպատակ մանմեդականների մէջ:

Ապա Հ. Զաւէնն ու պ. Թաղիանոսեանցը հրաւիրուել են վագօն սաղբազամի մօտ, որ շնորհակալութիւն յայտնելով այդպիսի ընդունելութեան համար, յայտնել է, թէ Շահը խիստ վշտացած է Բագուի, Երևանի և Նախիջևանի արկածներով և խնդրել է հայ հոգևորականութեան և ժողովրդին իւր բոլոր ազդեցութիւնը չխնայել այդ եղբայրասպան կոտորածին վերջ տալու համար:

Ց տարեկան մի հայ օրիորդ՝ Լիւսի Իւզբաշեանը Շահի փոքրիկ որդուն մատուցել է ծաղիկներ ի մի շքեղ փունջ:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

27 ապրիլ 1905 Սիսիսա

Լուսայի տարւոյս № 2-ում Դանիէլ կաթողիկոսի ժամանակագրութեան մէջ «մօղիւղ» (թուղթ ԼԲ. հր. 95. Դիւան Ե.) բառը երբէք մազեղ չէ, ինչպէս որ բացատրուած էր այնտեղ, այլ մզեղն է, և դա Արարատեան Մասեացոտն գաւառի գործածական բառերից մէկն է, որ նշանակում է ծառերի, բոյսերի, արմատների ծայրի մասը. «որօրինակ ճառի մզերը չկտրես», «ցորենի մզերը չորացել են». «և միևնոյն ժամանակ յոյժ անար-

զական բառ, որ սովորական է գիւղացոց: Ըստ Նալբանդեանի (Լուսմայ 1904 թ. № 2)-ցից ներքին ծամելեաց Կարծեմ, պարզ է: «Մզեղդ չի կարող կտրի», «սկի մզեղդ չարժի», «հըլա էն մզեղին տեսէք», «սո մզեղ... «Ահա թէ ինչո՞ւ Դաւթեանները Դանիէլին «մօզիւղ» կամ «մզեղ» էին կոչում: Մանաւանդ մազեղը գործածական չէ՞ եղել հայերիս մէջ, և չէ՞, այլ մազոտ են ասում այդպիսիներին: Պէտք է յայտնի լինէր էջ-միածնեցոց նախնական խօսակցութեան ձևն իւր վերին աստիճանի պարզութեամբ և հայկական տօնով, համեմած լինելով ըստ Աշտարակցոց սովորութեան, որոնք ցայսօր էլ պահել են և պահում են ու գործածում մի առանձին հաճութեամբ:

ՍԻՕՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

Կ. ՊՕԼԻՍ. Յ. ա. ք. Մ. Պատկանեանի մասին Ձեր յօդուածը ստացանք. կտպինք միւս համարում:

ՀԱԼԼԷ. Յ. Բոզիեան. - «Morfium» յօդուածը ստացանք:

ԲԱԳՈՒ. Մ. Բ. - Ձեր մեծ յօդուածի մասին նամակ գրեցիք, մեր որոշումը կիմանաք այնտեղից:

ԱՌԱՋԱԶՈՐ. Արշ. Մարտիրոս. - ստացանք Իւրիյ Վեսելովսկու «ժամանակակից հայկական պօէզիայի մի քանի եղանակներ» յօդուածի թարգմանութիւնը: Կկարդանք և կյայտեննք մեր որոշումը:

ԹԻՖԼԻՍ. Հայկ Տէր Աստուածատրեանց. - Մախլասի «մի համեստ կարծիք» յօդուածի մասին խմբագրութեանս ուղղած Ձեր գրութիւնը, որով յայտնում էք Ձեր հայեացքները և համակրութիւնը յիշեալ յօդուածին, չենք կարող տպել:

Կ. ՊՕԼԻՍ. Յ. ա. ք. Մ. - Պատասխանում ենք. - «Հարիւր տարուց յետոյ» վէպի տպագրութիւնը ընդհատուեց մեզանից անկախ պատճառներով: «Էմիլի» Բ. մասը կտպինք այս տարի: «Հայրեր և դաւակներ» լրացած է այդքանով: «Կանոնը ժողովոց» յայտնի չէ կտպուի թէ ոչ:

ՌՈՍՏՈՎ. Մինաս Բերբերեան. մեր երկրորդ փորձն էլ անյաջող անցաւ Ձեր յօդուածի վերաբերութեամբ: Անճարը կերել է բանջարը: